

עת"א 1198/01/14 - פלוני נגד שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 1198-01-14 פלוני (אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'

בפני	כב' השופטת ק. רג'יניאנו
העותר	פלוני
נגד	
המשיב	שירות בתי הסוהר

החלטה

עניינה של העתירה שבפני שילובו של העותר בסבב חופשות לצורך קבלת טיפול פסיכולוגי.

1. העותר, יליד 1948, נדון ל- 28 חודשי מאסר בגין ארבעה מעשים מגונים אותם ביצע בביתו הקטינה בת ה-12 מנישואיו השניים, במהלך החודשים דצמבר 2010 - ינואר 2011 לאחר שהתגרש מאמה.

זהו מאסרו הראשון אותו החל לרצות ביום 30.6.2013. תום מאסרו 2.10.2015.

מסווג בקטגוריה א', עבריין מין.

2. העותר טוען כי הוא אסיר ממושמע, המתפקד באופן חיובי ומועסק לשביעות רצון הממונים עליו בבדק בית ותחזוקת מתקן הכליאה, שוהה באגף 7 - אגף אסירי עבודה, ללא דו"חות משמעת. העותר ממשיך להכחיש את עבירות המין בהן הורשע.

הוא מצוין כי במהלך כל תקופת משפטו, כשנתיים וחצי, היה משוחרר בתנאים מגבילים, ללא הפרה.

העותר מבקש לצאת לחופשות לצורך טיפול פסיכולוגי וסומך בקשתו על עמדתו החיובית של מב"ן ליציאתו לחופשות כפי שהיא באה לידי ביטוי בחוות דעתה של הגב' מירב משיח-זיסר, מעריכת מסוכנות מינית וקרימינולוגית קלינית, הקובעת בסיכומה של חוות הדעת (מיום 1.12.2013) כי מסוכנותו המינית של העותר נמוכה ואין התנגדות כי העותר ייצא לחופשות בנות 24 שעות בתנאים מגבילים.

וג"ע מתנגדת להוצאתו לחופשות.

לטענת העותר, החלטת הרשות להעדיף את חוות הדעת של וג"ע, היא החלטה שגויה ופוגעת בשיקומו. העותר טוען כי החלטת וג"ע מבוססת על מסמכים שהונחו בפניה, מבלי שנעשתה לעותר בדיקה או ראיון קליני. לעומת

זאת, חוות הדעת של מעריכת המסוכנות במב"ן, הקובעת מסוכנות מינית נמוכה, מבוססת על בדיקה קלינית של העותר. בנסיבות אלה, טוען העותר באמצעות בא כוחו כי היה מקום להעדיף את חוות דעת מב"ן על פני חוו"ד וג"ע ולהורות על שילובו בסבב חופשות.

עוד נטען כי שילובו של העותר בסבב חופשות לצורך טיפול פסיכולוגי, יתרום לשיקומו ולחיזוקו בהמשך שהייתו בכלא וכין אותו לקראת סיום ריצוי עונשו וחזרתו לחברה.

3. ב"כ המשיב מתנגדת לקבלת העתירה וסומכת התנגדותה על שני אדנים..

הראשון, העותר מסווג בקטגוריה א' הקובעת כי אסיר המסווג בקטגוריה זו לא יוצא לחופשות, אלא אם מתקיימים טעמים מיוחדים כמפורט בפקנ"צ 04.40.00 "חופשות אסירים". לשיטת המשיב, העותר לא הצביע על טעמים מיוחדים או התקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקים חופשה.

השני, חוות דעת וג"ע מתנגדת ליציאתו של העותר לחופשה על רקע קיומו של פוטנציאל גבוה לסיכון ומסוכנות מצד העותר כלפי הסביבה.

4. במהלך הדיון הוצגו לעיוני חוות הדעת של מב"ן וג"ע וחלקו החסוי של דו"ח וג"ע.

עיון בחלקו הגלוי של דו"ח וג"ע מיום 9.12.13 מגלה כי הועדה התרשמה שמדובר בעותר מבוגר, שאינו לוקח אחריות למעשיו וטוען לעלילה נגדו תוך שימוש בעיוותי חשיבה. העותר אינו מביע אמפטיה לקורבן ומשליך את האחריות למעשיו על הקורבן ואמה. עוד התרשמה וג"ע כי העותר מרוכז בעצמו, מציג עצמו ואת בני משפחתו באור חיובי מדי ללא בעיות וקשיים ולא מביע נזקקות טיפולית ומכאן שפוטנציאל המסוכנות ממנו גבוה לפגיעה נוספת בעתיד.

ביום 3.2.14 התקבלה התייחסות יו"ר וג"ע לעתירה באשר למצבה של קורבן העבירה כי "רב הנסתר על הגלוי וכי כל שינוי במצב האסיר, או העלאת נושא הפגיעה לצורך דיון ביציאתו לחופשות, יכול לגרום לחוסר איזון במצבה...לפיכך, המלצת הוועדה נותרת בעינה, בשלב זה, חברי וועדת גילוי עריות אינם ממליצים על יציאתו לחופשות."

5. לאחר שעיינתי בחומר שהונח בפניי, שני הדו"חות המקצועיים זה של מב"ן וזה של וג"ע, הגעתי למסקנה כי אין מקום להתערב בהחלטת המשיב. אומנם מעריכת המסוכנות העריכה מסוכנותו של העותר כנמוכה והמליצה על יציאתו לחופשות אולם האמור בדו"ח וג"ע כמו גם בהתייחסות יו"ר וג"ע, מדבר בעד עצמו ומשזז המלצת הגורם המקצועי, והמשיב החליט להעדיף חוות דעת וג"ע, אין לסטות מהכלל הקובע כי אל לו לבית המשפט להתערב בשיקול דעתם של הגורמים המקצועיים.

6. חוות דעת וג"ע המופקדת על בדיקת טובת הקורבן ובני משפחה נסמכת על דיווחים המתקבלים

מגורמים שונים המטפלים בעותר, בקורבן ובבני המשפחה. חוות הדעת של וג"ע לא התעלמה מחוות הדעת של מב"ן שהונחה בפניה, וחרף האמור בחוות דעת מב"ן העדיפה את אינטרס ההגנה על הציבור. (ראה לעניין זה רע"ב 8737/09, פלוני נ' מדינת ישראל, לא פורסם, ניתן ביום 15.2.10).

7. עצם העובדה שבפני הרשות המינהלית עמדו שתי חוות דעת סותרות, והרשות החליטה להעדיף חוות דעת אחת על פני רעותה, אינה פותחת פתח, כשלעצמה, להתערבות של בית המשפט בהחלטה. לרשות המינהלית הוקנה שיקול דעת, הכולל בחירה בין חוות דעת שונות. המבקש לא הצביע על פגם בהחלטה להעדיף את חוות הדעת של הוועדה לגילוי עריות על פני חוות הדעת של מב"ן.

סיכומו של דבר, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטת הרשות.

העתירה נדחית.

המזכירות תישלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ט אדר תשע"ד, 19 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.